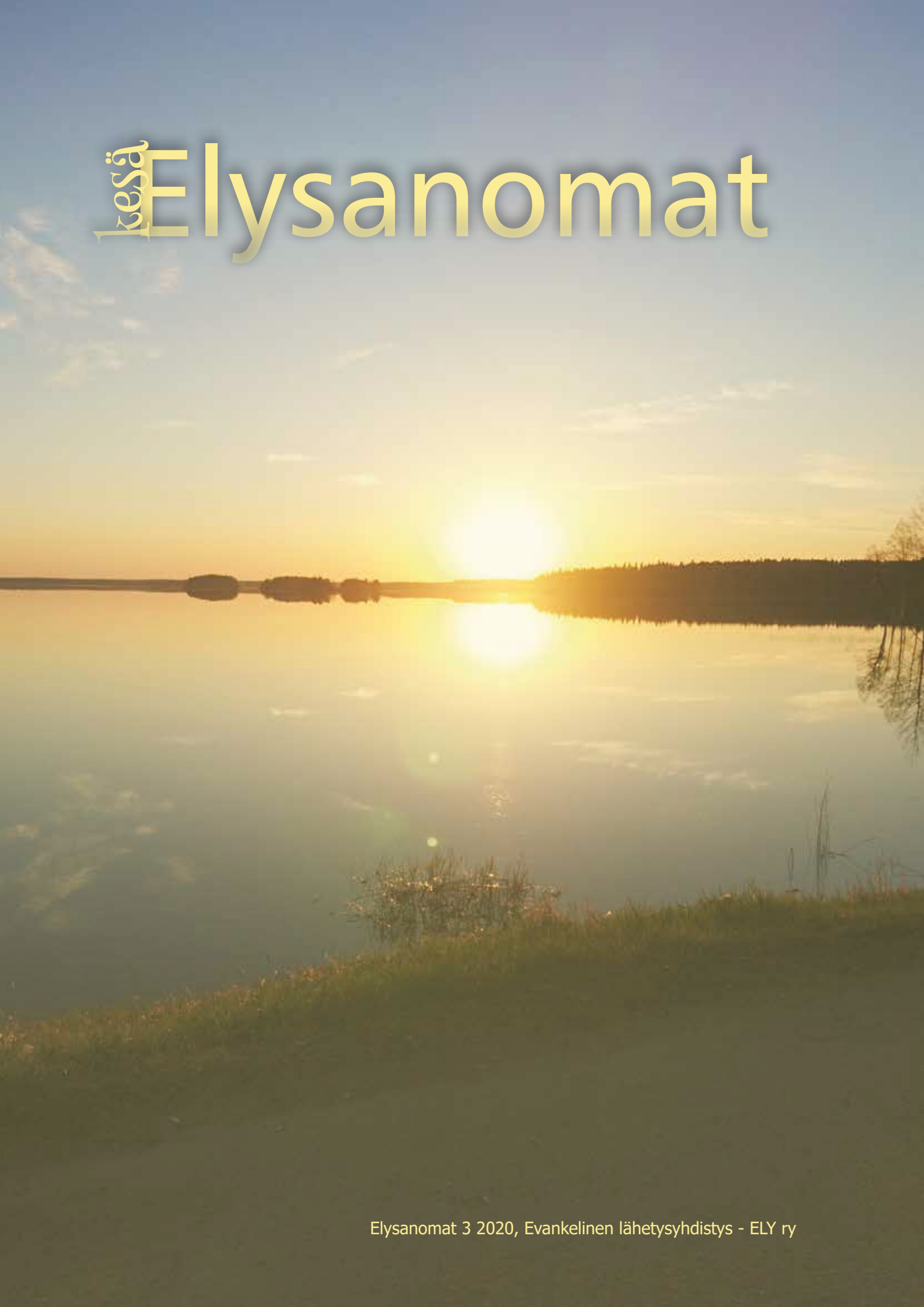

kesä Elysanomat

ELYn tiedote 3 2020

Sisällysluettelo

- s. 3 Jumalan voima ja hulluus *Antero Rasilainen*
- s. 4 Nuijan varressa *Pekka Kiviranta*
- s. 5 Sanan selitys - Turva *Harri Kuhalampi*
- s. 6 Lähetystyötä tarvitaan myös Suomessa
- Jaakko Rusaman haastattelu
Pekka Kiviranta
- s. 8 Sapatin vietto Raamatussa ja nykyaikana
Erja Kalpio
- s. 12 Viron lähetti Kari Tynkkynen *Pekka Kiviranta*
- s. 13 Pastorista radiotoimittajaksi *Satu Kivisaari*
- s. 14 Hyvässä seurassa Facebookissa:
Kiitollisuus elämästä *Alma Saari*
- s. 15 "Laittakaa hyvyys kiertämään"
Sirpa Keski-Antila
- s. 16 Kun on turva Jumalassa *Vuokko Orjala*
- s. 17 Aarrearkusta
Aulis Harju 80v - juhla siirtyy
- s. 18 Kolehittitalkoot ja pankkisiirto
- s. 19 Tapahtumakalenteri

Kannen kuvat

Virpi Tuominiemi, Kesäiltana

Carolyn V (Unsplash)

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus: Elyn työntekijät

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: PunaMusta Oy, Oulu

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYn työntekijät:

Erja Kalpio, pastori

Lemmikintie 5, 58700 Sulkava

p. 045 675 8917

Sähköposti: erja.kalpio@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluejohtaja

Teikarintie 29, 62170 Lakaluoma

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Harri Kuhalampi, pastori

Koulukatu 5 C 49, 33200 Tampere

p. 040 585 6695

Sähköposti: harri.kuhalampi@evangeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Kaitatie 6, 45610 Koria

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Pekka Kiviranta, puheenjohtaja, Parolantie 9 J, 02200 Espoo
Ulla Latomäki, varapuheenjohtaja, Makasiinikuja 4, 62100 Lapua

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2019/603

Myöntämisaikakohta: 10.8.2019

Toimeenpano-aika: 10.8.2019-9.8.2021

Toimeenpano-alue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Kerätyt varat käytetään yhdistyksen lähetystyön kohteissa seurakuntatyöhön (julistus- ja opetustoiminta, musiikkityö), orpotyöhön, koulutustoimintaan, diakoniseen avustustoimintaan sekä rakennusprojekteihin (mm. kirkko- ja koulurakennukset). Yhdistyksen lähetyskohteita ovat Venäjä, Viro, Israel, Kongo ja Sambia. Lisäksi varoja käytetään yhdistyksen kotimaan työhön, johon sisältyy kaikenikäisille suunnattu jumalanpalvelus-, seurajuhla- ja kokoontumistoiminta (esimerkiksi lähetyspiirit), musiikkityö (mm. kuoro- ja musiikkiryhmätoiminta sekä laulutapahtumat), raamattukoulutus, lapsi-, varhaisnuoriso- ja perhetyö (mm. leiritöiminnan muodossa), diakoninen toiminta, retkitoiminta, nais- ja miestapahtumien järjestäminen sekä maahanmuuttajatyö. Varat käytetään edellä kuvattuun työhön liittyviin palkkakuluihin ja muihin välittömiin toimintakuluihin, materiaalikuluihin, tapahtumajärjestelykuluihin, rakennushankkeisiin ja muihin kiinteistökuluihin, diakoniatyöhön, hätäapuun sekä koulutuskuluihin. Varoja voidaan käyttää myös yhdistyksen toiminnasta tiedottamiseen.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63.

Jumalan voima ja hulluus

Photo by Al Israk Sunny on Unsplash

Helluntaita pidetään kirkon syntymäpäivänä, Pyhä Henki lähetettiin muistuttamaan Kristuksesta, vahvistamaan ja johdattamaan Jeesuksen omia heidän tehtävässään: Kertokaa kaikille, että Jeesus on tie taivaaseen, Jumalan yhteyteen, häneen uskomalla saa synnit anteeksi ja iankaikkisen elämän. Voit vain kuvitella, miltä tilanne Jumalan tai enkelien silmissä näytti, kun Jeesus oli helatorstaina otettu taivaaseen. Kun taivaasta katsottiin maan päälle, mitä he näkivät? Pieni ja pelokas joukko miehiä istumassa lukittujen ovien takana. Tämähkö joukon piti "mennä ja tehdä kaikki kansat" Jeesuksen opetuslapsiksi? Ajatus on syködyttävä. Inhimillisesti ei mitään mahdollisuutta. Aivan mahdoton tehtävä. Kun nyt jo muutaman vuosituhannen takaa katsomme tilannetta, me näemme, että ihme tapahtui. Nämä pelokkaat miehet ja pian myös naiset lähtivät liikkeelle. Kuolemaakin uhmaten – ja se todellisuus silmiensä edessä, että heille käy samoin kuin heidän Mestarilleen, silti he lähtivät. Rohkeasti he julistivat. Oli jännitteitä, toiset vihasivat, toiset siunasivat, usko syntyi, seurakuntia perustettiin, evankeliumi valloitti maailmaa.

Mitä siis tapahtui? Mikä poisti arkuuden ja pelon ensimmäisiltä opetuslapsilta? Se oli Pyhä Henki. Tai tarkemmin sanottuna, Hän on Pyhä Henki. Jeesuksen Henki, joka lähetettiin, jotta mahdottomasta tulee mahdollinen. Apostoli Paavali kirjoittaa: *"Emmehän me julista sanomaa itsestämme vaan Jeesuksesta Kristuksesta: Jeesus on Herra, ja hän on lähettänyt meidät palvelemaan teitä... Tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta nähtäisiin tuon valtavan voiman olevan peräisin Jumalasta eikä meistä itsestämme. Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia, vainottuja mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä mutta emme tuhottuja. Meillä on sama uskon Henki, josta on kirjoitettu: 'Minä uskon, ja siksi puhun.' Niin mekin puhumme, koska uskomme."* 2.Kor.4:5-13

Minkä aseiden tai ominaisuuden sinä tänään valitsisit, kun tehtäväsi on todistaa Jeesuksesta? Rohkeuden? Viisauden? Puheen tai soiton lahjan? Jotain sellaista, joka vakuuttaisi kuulijan, eikö niin? Moniko meistä valitsisi vaikkapa sauvan? Se oli Mooseksen kädessä Jumalan todistus ja ase. Tai entäpä linko? Kun Daavidilla oli vastassaan miekka, tappara ja keihäs, Daavidilla oli linko ja sileitä kiviä. Tai entä musiikkimiehille pasuuna eli torvi, niillä kaadettiin keran Jerikon muurit. Niin, Jumala on käyttänyt aikojen saatossa mitä ihmeellisimpiä aseita. Aasejakin!

Siksi haluan rohkaista sinua todistajan tehtäväsäsi. Ei Jumala alun perinkään lähettänyt enkeleitään viemään hyvää sanomaa vaan ihan tavallisia ihmisiä. Oletko sellainen, tavallinen kristitty? Onneksi olkoon, sinut on valittu! Ei ole kyse lahjoista tai kyvyistä, joita sinulta puuttuu vaan joita sinulla on. Jokaisella on omat lahjansa ja muista: *"Emmehän julista sanomaa itsestämme vaan Jeesuksesta..."* Ja toiseksi, kukapa meistä ei haluaisi olla vahva, viisas, ymmärtäväinen ja taitava. Mutta millaista ihmistä Jumala käyttää? Heikkoa. Saviastiaa. Paimenet ja kalastajat kelpäsivät, halveksitut ihmiset, taitamattomat ihmiset. Heille oli paikka ja tehtävä Jumalan suunnitelmassa. Joko sinä olet löytänyt oman paikkasi ja tehtäväsi? Toimia Jeesuksen asialla. Tässä tehtävässä me Elyssä haluamme olla mukana, auttamassa ja tukemassa sinua, jotta mahdollisimman moni voisi löytää yhteyden Jeesukseen, elää uskossa ja luottamuksessa, palvelen ja rakastaen, niin kuin Hän on rakastanut meitä. Tule mukaan yhteiseen työhön, osallistu kanssamme Jumalan lähetykseen!

Ole siunattu, Isän haltuun.

Antero Rasilainen toiminnanjohtaja

Nuijan varressa

Evankelinen lähetysyhdistys - ELY on perustettu ainoastaan yhtä tarkoitusta varten: Jotta mahdollisimman moni voisi löytää armollisen Jumalan niin Suomessa kuin muualla maailmassa. Tätä tarkoitusta varten ELYllä on jäseniä, pidetään vuosikokous, hallitus toimii, työntekijät tekevät työtä, Elysanomat ilmestyy.

Aivan kaikki toiminta tähtää siihen, että sanoma Jeesuksesta, ristin sovituksista ja ylösnousemuksen tuomasta taivastoivosta voisi tavoittaa mahdollisimman monia ja että me säilyisimme elämän myrskyissä tässä Kristus-yhteydessä.

Kulunut kevät on pannut kaikki kristilliset järjestöt samoin kuin koko kirkon ja seurakunnat miettimään, miten me uudessa tilanteessa voisimme parhaiten toimia tämän päämäärän hyväksi. Moni vakiintunut toiminta on joutunut tauolle, kun jumalanpalveluksia, seuroja, leirejä ei ole voinut pitää.

ELYn työntekijät ovat kiitettävästi ottaneet sosiaalisen median haltuun. Verkon kautta on lähetetty hartauksia, myös paikallisradioiden kautta on voitu lähettää raamattuopetusta. On toteutettu yhteisiä rukoushetkiä, ladattu katseltavaksi videoita, rohkaistu jäsenistöä keskinäiseen yhteydenpitoon.

Varmaankin hiljalleen rajoitukset vähenevät ja voidaan taas kokoontua yhteen. Mutta toivottavasti uusi opittu jää edelleen käyttöön. Verkon kautta tavoitetaan osin eri ihmiset kuin seuratoiminnalla. Mutta mielessä pidetään kirkkaana, että toimintamuodoista riippumatta meillä on yksi päämäärä: Uskon syntyminen ja uskon tiellä säilyminen.

Tässä lehdessä on dosentti Jaakko Rusaman haastattelu. Siinä hän avaa näköaloja lähetykseen. Enää ei hetkeen ole ollut se tilanne, että lähetys olisi yksisuuntaista: Suomesta lähetetään lähettejä työhön toisen kirkon työyhteyteen. Nyt myös Suomeen tulee lähettejä muista maista. Ei vielä kovin paljon. Mutta Rusaman toive on, että sitä tapahtuisi entistä enemmän. Sillä muiden maiden kristityillä olisi paljon annettavaa meille.

Sitä me ELYssäkin joudumme miettimään, millä tavalla me omassa toiminnassamme voisimme oppia siitä, mitä eri puolilla maailmaa elävät kristityt ovat Jumalan koulussa oppineet. Me olemme kasvaneet siihen ajatukseen, että seurakunnan toiminta, ja usein myös järjestöjen toiminta rakentuu suurelta osin työntekijöiden varaan. Kasvavissa kirkkoissa yksi piirre on se, että jokainen sen jäsen on myös Kristuksen todistaja. Omalla paikallaan ja omalla tavallaan. Kristittyinä eläminen näkyy arjen keskellä monin tavoin. Ehkä me voisimme saada näiltä sisariltamme ja veljiltämme rohkaisua.

ELYn rooli lähetystyössä on vähän kuin välittäjä. Rusaman ajattelun mukaan seurakunta on se, joka lähettää. Seurakunta elää lähetystyöstä. Kun seurakunta lähettää, se käyttää niitä keinoja, joita on olemassa. Moni seurakunta on löytänyt ELYstä tällaisen kumppanin. ELYn kautta on lähetetty lähettejä, solmittu yhteyksiä, tuettu toisen maan kirkkoja ja seurakuntia.

Mutta ELY pitää säännöllisesti yhteyttä myös yhteistyö kirkkoihin ja seurantiin. Jokaisen kirkon elämään ja toimintaan vaikuttaa se, millaisessa maassa ja kulttuurissa se toimii. Vaikka toiminnan tarkoitus on sama, toimintamuodot voivat vaihdella paljonkin. Siksi vaaditaan paljon yhteydenpitoa, keskustelua, rukousta, jotta yhteistoiminta rakentuisi. Liikenne on kumpaankin suuntaan: Suomesta ulkomaille ja sieltä takaisin. Ehkä myös se, mitä on opittu ja opitaan yhteydenpidosta verkon kautta tulee myös lähetyksen hyödyksi. Sillä me eri maissa asuvat eri kieliä puhuvat ja eri kulttuureissa kasvaneet olemme kuitenkin samaa Jumalan perhettä, Kristuksen seuraajia.

Pekka Kiviranta
ELYn hallituksen puheenjohtaja

Sanan selitys - Turva

Raamatussa on paljon sanoja, jotka eivät juuri esiinny nykypäivän arkikielessä. Vaikkapa 'laupeus' ja 'vanhurskaus' ovat käytössä vain uskonnollisessa puheessa tai tekstissä.

Turva on kuitenkin sellainen sana, joka on varsin yleinen aivan arkitilanteissa. Muutama esimerkki: turvalukko, turvakamera, vakuutus-turva, turvaetäisyys, turvapaikka, turvamies, turvavyö, turvasäilö, turvakoti, turvatakuut, turvaken-gät, turvatyyny, jne. Turva on monessa muodossa osa arkeamme.

Turvallisuuden tunne ja turvassa olemisen kokeminen ovat ihmisen perustarpeita, jotka on otettava huomioon kaikessa inhimillisessä toiminnassa. Turva-alaa voi opiskella ja erilaisia turvavarusteita voi hankkia. Kaupasta löytyy lukkoja, kameroita, hälytysjärjestelmiä ja ties mitä kaikkea, joilla voi lisätä kotinsa turvallisuutta. Näiden lisäksi kokonainen ammattikunta huolehtii yhteiskuntamme turvallisuudesta. Ei sellaista uhkaa tai vaaraa olekaan, etteikö sen varalle olisi jotakin turvajärjestelyä keksitty.

Uskonnollisessa yhteydessä turvasta puhuminen liittyy vain harvoin fyysiseen turvallisuuteen. Uskon maailmassa turvaa ei etsitä muurien, lukkojen tai aseiden avulla. Turvan perimmäinen olemus onkin luonteeltaan hengellistä ja tuonpuoleista, Jumalan maailmaan kuuluvaa: *"Sinun turvasi on ikaikojen Jumala, sinua kantavat ikuiset käsivarret."* (5.Moos.33:27) Mutta jos turvan syvin luonne on hengellistä, silloin myös sitä uhkaavat tekijät voivat olla aineettomia ja näkymättömiä.

Raamattu antaa ymmärtää, että meidän uhkanamme ovat pahuuden henkivallat – itse Saatana jouk-

koineen. (1.Piet.5:8; 2.Kor2:11; 1.Tess.5:8; Luuk.22:31) Vastassamme on viettelijä ja kiusaaja, joka on myös valehtelija ja kaiken hyvän vihollinen. Tämän viekkaan vastustajan edessä olemme suojattomia omien mahdollisuuksiemme turvin.

Tämän lisäksi uhkia nousee omasta itsestämme, inhimillisestä heikkoudesta ja luontaisesta taipumuksestamme olla itsekäs ja asettua Jumalaa vastaan. Emme ole turvassa edes silloin kun olemme tekemättä mitään karttaaksemme tekemästä väärin. Vaikka passiivisuudella vältämme synnin, voimme silti syyllistyä vakaviin laiminlyönteihin ja kristityn velvollisuuksien välttelyyn.

Asemamme on varsin turvaton kun otetaan huomioon sekä ulkopuoleltamme tuleva että omasta olemuksestamme nouseva pahuuden uhka. Meidän päällemme on langennut synnin synkkä varjo, jonka alta emme pääse pakenemaan. Tämän edessä olemme avuttomia ja voimattomia. Ainoa mahdollisuutemme on se turva, josta Raamattu meille ilmoittaa: *"Herra, sinä olet meidän turvamme polvesta polveen."* (Ps.90:1)

Raamattu kertoo meille, että pahuuden voimat on kukisteltu, synnin valta on isketty maahan. Kaikki meitä vastaan oleva ja meidän hyvinvointiamme uhkaava on selvitetty juurta jaksain. Kaikkivaltias ja armollinen Jumala on ottanut meidät suojaansa. Näinollen meille tarjoutuu vain yksi vaihtoehto, joka on itse asiassa se kaikkein ihanin: *"Se, joka asuu Korkeimman suojassa ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa, sanoo näin: 'Sinä, Herra, olet minun linnani ja turvapaikkani. Jumalani, sinuun minä turvaan.'"* (Ps.91:1,2)

Tämän kaltaisen turvan kokeminen tapahtuu ennen kaikkea sisäisessä maailmassamme, hengen tasolla. Joskus jopa äärimmäisen ulkoisen turvattomuuden keskellä saat-taa kristitty sisimmässään kokea vahvasti olevansa turvassa. Tietoisuuteen mutta myös jonnekin tiedostamattoman syövereihin on kehkeytynyt tyyntä varmuutta suojeluksesta ja varjeluksesta pitkään jatkuneen uskon ja luottamuksen seurauksena. Tunne turvassa olemisesta nousee yhteydestä Jumalaan.

Raamatusta löytyy tästä esimerk-kejä: Daniel leijonien luolassa (Dan.6), Paavali ja Silas vankilassa (Apt.16:16-40) ja Paavali myrskys-sä merellä (Apt.27:13-44). Ilmes-tyskirjan sanoma tuntuu olevan, että Jeesukseen turvautuvan si-sintä voi hallita rauha, rohkeus ja varmuus erityissuojeluksessa olemisesta, vaikka maailma menisi miten sekaisin. Kaikki asiat ovat kuitenkin Kristuksen käsissä, ja hän on lopulta seisova voittajana.

Ihmiset saattavat pyrkiä rauhoit-tamaan tunnemaailmaansa erilais-ten tekniikoiden avulla. Mietiskelyn mindfulness'in tai joogan avulla moni pystyykin luomaan kokemuk-sen hallinnantunteesta, levollisuu-desta ja tasapainosta. Kuitenkin ainoastaan Kristus on sovittanut syntimme ja luonut edellytykset ikuisesti kestäväälle yhteydelle Ju-malan kanssa. Ainoastaan hänen armonsa huomassa olemme to-dellisesti turvassa nyt ja ainiaan. Löydämme kestävän suojan kaik-kia uhkia vastaan evankeliumin armonvakuutuksesta ja Jumalan horjumattomista lupauksista.

Harri Kuhalampi

Lähetystyötä tarvitaan myös Suomessa

- Toivon todella, että maassamme työskentelisi runsaasti kumppanuuskirkkojen työntekijöitä ihan samalla tavoin kuin me lähetämme suomalaisia toimimaan kumppanuuskirkoissa. Näin toteaa dosentti **Jaakko Rusama**, joka on vuosien ajan ollut näköalapaikalla Kirkon lähetystyön keskuksessa, viimeksi sen johtajana.

- Muutenkin kirkkomme kansainvälisyys on varsin vaatimattomalla tasolla verrattuna vaikka Ruotsin ja Norjan kirkkoihin. Yhteistyötä yhteisten kysymysten parissa on todella vähän. Aika vähän seurakuntamme yhteisissä kysymyksissä toimivat aktiivisesti eri puolilla maailmaa olevien seurakuntien kanssa. Kuitenkin seurakunnilla kaikkialla on sama tavoite: Saattaa ihmiset kohtaamaan armollinen Jumala.

Vaikka suomalaisesta ja eurooppalaisesta näkökulmasta tilanne näyttää toiselta, maailma uskonnollistuu voimakkaasti. Maailman 7,7 miljardista ihmisestä 6,8 miljardia on eri uskontojen vaikutuspiirissä. Uskonnoilla on merkittävä asema paitsi yksityisille ihmisille myös monille yhteiskunnille.

Myös kristittyjen määrä kasvaa voimakkaasti Afrikassa, Latinalaisessa Amerikassa ja Aasiassa. Intiassa on enemmän luterilaisia kristittyjä kuin Suomessa ja pian myös maailman islamilaisimmassa maassa Indonesiassa.

- Suomi on mukana sellaisessa eurooppalaisessa virrassa, jossa moni vieraantuu kristillisestä uskosta. Täällä Jeesuksesta on kuultu vuosisatojen, jopa parin vuosituhannen ajan. Mutta nyt ilosanomasta vieraannutaan. Siksi Suomi ja koko Eurooppa ovat nyt samanlainen lähetyskenttä kuin vaikka monet alueet Aasiassa.

- Lähetyskenttä tarkoittaa sitä, että jokainen seurakunta ja seurakuntalainen saa todistaa ristillä kuolleesta ja ylösnousseesta Kristuksesta aina ja kaikkialla. Ihan lähipiiristä alkaen, Rusama toteaa.

- Tässä me tarvitsemme yhteistyötä eri puolilla maailmaa elävien ja kasvavien kristillisten yhteisöjen kanssa. Meillä on heille paljon annettavaa,

Your Kingdom Come. Lähetyskumppanuusneuvottelut Järvenpäässä keväällä 2014. Kuvaaja Aarne Ormio / Kirkon kuvapankki.

mutta he voivat myös antaa meille paljon. Tämä yhteistyö tarkoittaa säännöllistä vuorovaikutusta ja työntekijöiden vaihtoa. Eikä kieli ole este, eihän se ole ollut este suomalaistenkaan lähettien lähettämisessä.

Jaakko Rusama haluaa korostaa, että seurakunta elää lähetyksestä. Jos se ei sitä tee, se ei enää ole seurakunta. Siksi koko seurakunta on mukana lähetyksessä, eivät vain erityisesti lähetyksestä innostuneet.

- Seurakunnan elämässä lähetystyö ei ole työmuoto, vaan tapa, miten seurakunta elää ja uudistuu. Lähetys ja evankeliointi ovat melkein sama asia.

Nykyisin tapahtuva nopea ja monipuolinen yhteydenpidon kehittyminen tuo seurakunnille tehokkaita tapoja saavuttaa kaikki ikäluokat. Lähetystyö koskee kaiken ikäisiä. Tarvitaan vain mielikuvitusta ja nuorten ja nuorten aikuisten mukaan ottamista. Jäsenisään seurakunnilla on huikeasti voimavaroja.

Lähetystyössä tarvitaan myös lähetysjärjestöjä. Niitä seurakunnat saavat asiantuntija-apua ja kontakteja. Seurakunnat eivät voi siirtää lähetystyötä järjestöille, sillä seurakunta on lähetystyön toteuttaja. Seurakunta lähettää ja käyttää siinä niitä välineitä, jotka se näkee parhaimmaksi kussakin tilanteessa.

- Lähetystyön ydin on siinä, että seurakunta löytää oman identiteettinsä: Kolmiyhteisen Jumalan rakkauksen, huolenpidon ja anteeksiannon julistamista kaikilla mahdollisilla keinoilla.

Siitä Rusama kantaa huolta, että kun nykyisin aktiivisimmat lähetysten kannattajat ovat ikäihmisiä, ovatko myös tulevat ikäihmiset lähetysten kannattajia.

- Siksi lähetyskasvatukseen pitää kiinnittää suurta huomiota. Koulutuksella ja korkeatasoisella materiaalilla lähetysjärjestöt voivat auttaa seurakuntia.

- Lähetyksessä otetaan huomioon koko ihminen, hänen henkiset, hengelliset ja fyysiset tarpeensa. Mutta se ei tarkoita meidän eettisen ajattelumme viemistä ilman, että kysytään, mitä kumppanuskirkkomme itse haluaa ja tarvitsee. Siksi Suomesta tehtävän lähetystyön tulee olla selkeästi kiinnittynyt kumppanuuskirkon hengelliseen ja käytännön elämään. Lähetystyöntekijä elää työssään hengellisessä yhteisössä kumppanuuskirkossa.

Tämän näköalan oheneminen viime vuosina huolestaa Jaakko Rusamaa.

- Pelkään, että liian helposti kristilliselle kirkolle on etsitty uudenlaisia identiteetin muotoja, jotka helposti etäännyvät lähetyskäskystä. Jos sanat ilman tekoja ovat kuolleita, niin myös teot ilman sanoja ovat kuolleita.

Jeesuksen käsky on totta edelleen: *”Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.”*

Pekka Kiviranta

Sapatin vietto Raamatussa ja nykyaikana

'Muista pyhittää lepopäivä. Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi, mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. Silloin et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, ei juhtasi eikä yksikään muukalainen, joka asuu kaupungissasi. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, mutta seitsemännen päivän hän lepäsi. Sen vuoksi Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.'

2. Moos. 20:8-11

Vanha testamentti opettaa:

Heprean kielen verbi *'shabat'* tarkoittaa *'laka-ta työstä, levätä'*. Tästä sanasta on johdettu sana sapatti eli *'levon päivä'*. Käskyssä *'muista pyhittää lepopäivä'* ei käsketä ainoastaan taukoamaan työstä, vaan erityisesti pyhittämään tuo levon päivä. Pyhittäminen tarkoittaa tässä yhteydessä Jumalan palvelemista ja erottautumista Jumalalle. Kysymys ei ole siis vain työn laittamisesta paussille, vaan sapatin viettäjän elämän vahvistamisesta ja yhteyden luomisesta elämän antajan, Jumalan kanssa. Lepopäivän tarkoitus on siis voimaantua kokonaisvaltaisesti: fyysisesti, henkisesti ja hengellisesti. *"Tämä päivä tuo Jumalan elämää antavan armon kansan elämään ja tekee sen kykeneväksi palvelemaan Herraa. Sapatin uskonnollista ja kultillista merkitystä ei pidä aliarvioida. Se sisältyy sapattiin alusta lähtien, mutta vahvistuu vähitellen myöhäisjuutalaisuuden synagogajumalanpalveluksissa."* (Iso Raamatun tietosanakirja)

Sapatti annettiin maailman kansoista vain israelilaisille. Heille sapatti merkitsi myös Egyptin orjuuden muistelemista, mikä käy ilmi seuraavasta (Moos. 5:15): *"Ja muista, että itse olit orjana Egyptin maassa ja että Herra, sinun Jumalasi, vei sinut sieltä pois väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sen tähden Herra, sinun Jumalasi, käski sinun viettää lepopäivän."* Sapatti oli näin israelilaisten kansallinen muistopäivä myös diasporassa ja pakkosiirtolaisuudessa oltaessa. Sapatti oli heille kuin vapautus Egyptin raadannasta.

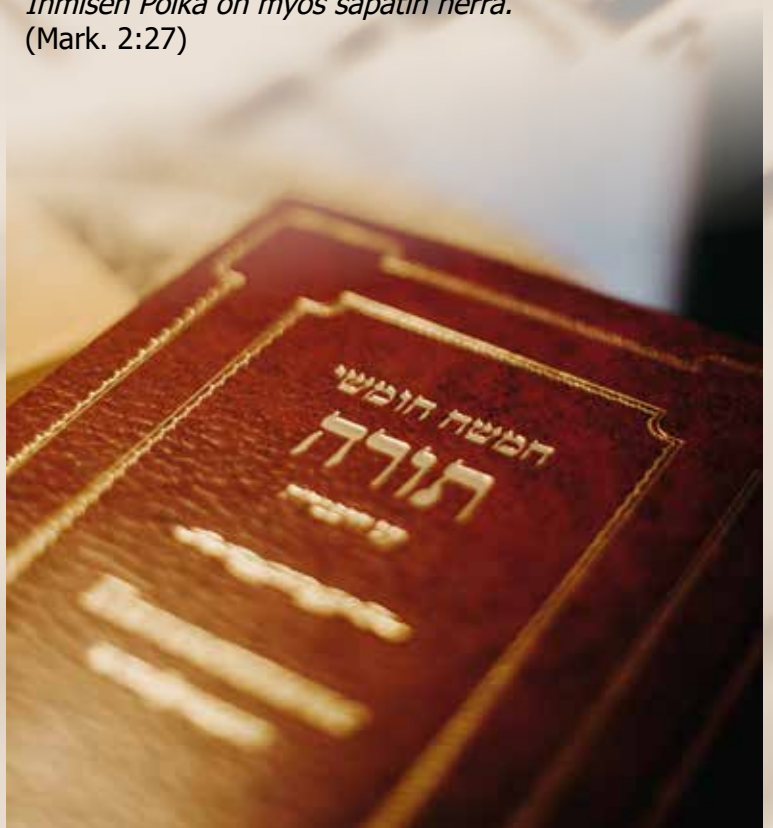
Vanhan ja Uuden testamentin välisenä aikana alettiin laatia pikkutarkkoja sääntöjä sapatin viettämisestä. Talmudissa (joka on heprealais-

ta Raamattua täydentävän suullisen lain yhteenve-to ja selitysteos) luetellaan kymmenittäin asioita, joita lakia kunnioittava juutalainen ei saanut tehdä sapattina. Näihin kuuluivat mm. tulen virittäminen, leipominen ja solmujen sitominen.

Uusi testamentti opettaa:

Heprealaiskirjeessä (4:4) sapattia kutsutaan *"seitsemänneksi päiväksi."*

Jeesus puuttui aktiivisesti fariseusten lisäämiin perinnäissääntöihin eivätkä sapattia koskevat säädökset olleet poikkeus. Hän sanoi: *"Sapatti on ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten. Niinpä Ihmisen Poika on myös sapatin herra."* (Mark. 2:27)

Jerusalemmissa, Caspari-keskuksessa työskentelevä **Sanna Erelä** kirjoittaa "Seurakuntalainen"-sivuston kolumnissaan:

Juutalainen lepopäivä sapatti ja termostaatteja pitämään on erityistä aikaa täällä Jerusalemissa kotitalossani. Suurin osa naapureistani on uskonnollisia juutalaisia – ei sitä mustiin pukeutuvaa, yhteiskunnasta eristäytyvää joukkoa, mutta ihmisiä, joiden päivittäistä elämää juutalainen traditio säätelee. Kun perjantaina aurinko laskee, ja sapattitorvi soi kaupungin yllä, taloon laskeutuu rauha. Alaovi jätetään lukitsematta, jotta vierailulle saapuvien ei tarvitsisi soittaa summeria. Energiansäästölamppu palaa rappukäytävässä läpi yön. Tooran mukaan tulen teko on sapattina kiellettyä, ja rabbiininen juutalaisuus tulkitsee sähkökatkaisijan painamisen sellaiseksi. Näin ollen uskonnolliset juutalaiset eivät katkaise tai sytytä virtaa lepopäivänä. Tarvitaan ajastimia

Minä satun ilmeisesti olemaan taloyhtiömme ainoa "pakana", koska puoleeni käännytään, kun jokin menee vikaan. Juutalaisen lain hienoudet eivät nimittäin koske meitä muiden kansojen edustajia. Minua on monet kerrat pyydetty painamaan esimerkiksi ilmastointilaitteen tai patterin nappulaa. Ensimmäisellä kerralla näytin varmaan aika hölmistyneeltä, mutta nyt tiedän jo, mitä koputus oveeni sapattina tarkoittaa. Ja jos nämä pikku palvelukset ovat tapa saada kontaktia naapureihini, menen ilomielin.

Jeesus ei millään lailla kumonnut sapatin merkitystä, vaan korotti sapatin sen alkuperäiseen asemaan: sapatti oli säädetty ihmisen hyvinvointia ajatellen.

Jeesus sanoo (Matt 11:28): *"Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon."* Tätähän se lepopäivän pyhittäminen tarkoitti myös Vanhas-
sa testamentissa. Lepoon kuuluu ensisijaisen tärkeänä elementtinä hengellisen elämän hoitaminen – ajan erottaminen Jumalalle.

Nykypäivän Israelissa ortodoksisjuutalaiset noudattavat yhä noita samoja sääntöjä tehden sapatista arvokkaan, mutta kristityn silmin katsottuna myös melko hankalan päivän. Maallistuneille ja messiaanisisille (Jeesukseen uskoville juutalaisille) sapatti on perheen vapaapäivä, jolloin perhe aterioi yhdessä, harrastaa yhdessä, käy synagogassa/seurakunnan kokouksessa jne. Sapatti on hyvin levollinen päivä.

Minä henkilökohtaisesti rakastan sapatin viettoa Israelissa. Itse asias-
sa kaipaen sitä myös täällä kotona. Juutalainen kansa osaa vielä erottaa arjen ja pyhän – sen minkä me olemme Suomessa kadottaneet. On ihanaa, kun kaikki pysähtyy ympärillä. Kun kävelee Jerusalemissa perjantai-iltana, voi kuulla monista kodeista kantautuvia iloisia yhdessäolon ääniä ja sapattilauluja.

Sanna Erelä ja Erja Kalpio Casparissa. Kuva Kalpio.

Sapattiateria

Sapatti alkaa perjantai-iltana aurin-
gon laskiessa ja päättyy lauantai-
tana auringon laskiessa. Sapatti
kokoaa perheet yhteen. Sapattiate-
ria on muista aterioista poikkeava,
juhlallinen ja kiireetön ateria. Pöy-
dällä on valkoinen liina, kynttilät
palavat ja aterian yhteydessä lue-
taan ja lauletaan sukupolvelta toi-
selle siirtyneitä Raamatuntekstejä
ja rukouksia. Sapattileivillä ja -viinillä on aterian aikana keskeinen merkitys: viini kuvaa juomauhria ja leipä ruokauhria. Kummallakin on tärkeä osa myös Uudessa testamentissa: Muistamme Jeesuksen sanat opetuslapsilleen heidän vietäessään viimeistä, yhteistä ateriaa (Matt.26:26-28). Tätä kautta sapattiateria lähestyy Herran Pyhää Ehtoollista vanhan ja uuden liiton kätellessä toisiaan!

Olen kuullut usein kysyttävän, miksi kristityt viettävät sapattia. Meidän pyhäpäivämehän on sunnuntai! Sapatti on luomistyön muistamisen päivä. Kun me vietämme sapattia ja kokoonnumme sapattiaterialle, teemme sen muistaen Jumalan luomistyön täydellisyttä ja hänen hyvyttään ihmiskuntaa kohtaan.

Kun me vietämme lepopäivää sunnuntaina, pyhitämme sen Kristuksen ylösnousemisen muistamisen päivänä. Molemmilla päivillä on näin meille oma tärkeä viestinsä ja merkityksensä.

Itselleni on hyvin luontevaa viettää sapattia. Joskus syy on hyvin käytännöllinen: olen useimmiten vapaalla sapatin aikaan ja sunnuntaisin ajelen ympäri Suomea toimittamassa seurakunnan kanssa yhteistä jumalanpalvelusta.

Sanna Erelä kertoo sapattiate-
riasta: *Perjantaipäivä alkaa kääntyä iltaan Jerusalemissa, ja sapatti lähestyy. Minut on kutsuttu työtoverini luo sapattiaterialle. Julkinen liikenne juutalaispuolella on loppunut jo pari tuntia sitten, kaupat menneet kiinni ja ihmiset kiirehtineet kotiin valmistautumaan viikon kohokohtaan.*

Ateria on katettu kauniisti, ja istuudumme pöytään. Pöydällä on kaksi pullapitkon näköistä letitettyä sapattileipää liinalla peitettyinä ja kaksi kynttilää. Talon isäntä laittaa päähänsä kipan, jota hän ei välttämättä aina muulloin käytä. Työtoverini, joka on perheen emäntä, verhoaa päänsä huivilla. Ensimmäistä kynttilää sytyttäessään hän sanoo hepreaksi sanat, jotka suomeksi kuuluvat: Jumala sanoi: Tuloon valkeus – ja valkeus tuli. Toista kynttilää sytyttäessään hän lausuu: Jeesus sanoi: Minä olen maailman valkeus – joka minua seuraa, ei pimeydessä vaella.

Perheen äiti jatkaa lukemalla rukouksen. Kaikki Jeesukseen uskovat juutalaiset eivät käytä perinteisiä sanamuotoja, vaan haluavat mieluummin rukoilla jotakin, joka heijastaa paremmin Raamatun opetuksia ja heidän uskoaan Messiaaseen. Tässä perheessä kuitenkin lausutaan vanha rukous, joka suomennettuna kuuluu: Siunattu olet sinä, Herra, Jumalamme, maailmankaikkeuden Kuningas, joka olet pyhittänyt meidät käskylläsi ja määrännyt meidät sytyttämään sapattikynttilän.

Sitten perheen äiti tekee molemmin käsin kolme pyörivää liikettä kynttilöiden ylle. Sillä tavoin ikään kuin kutsutaan sapatin ilmapiiri ja rauha huoneeseen. Kaikki toivotavat toisilleen: Shabbat Shalom!

Sen jälkeen perheen isä ottaa viinimaljan oikeaan käteensä ja lukee viinin siunauksen: Siunattu olet sinä, Herra, Jumalamme, maailmankaikkeuden Kuningas, joka olet luonut viiniköynnöksen hedelmän. Isäntä maistaa vähän viiniä ja kaataa muillekin.

Äiti ottaa liinan pois sapattileipien päältä. Isä ottaa leivän kumpaankin käteensä, asettaa ne yhteen ja lukee rukouksen: Siunattu olet Sinä, Herra, Jumalamme, maailmankaikkeuden Kuningas, joka olet saanut leivän kasvamaan maasta. Hän murtaa palan leipää, kastaa sen suolaan ja syö sen. Sitten hän laittaa leivät kiertämään pöydässä muillekin.

Sapatti on yhdessäolon juhlaa. Hyvän ruoan äärellä jaamme kuulumisia, ja iloitsemme keskinäisestä yhteydestä. Ovi parvekkeelle on auki, ja naapurustosta kantautuu korviimme naurua ja laulua il-tamyöhälle asti. Kello on jo paljon, kun viimein toivotan hyvää yötä, ja tilaan taksin kotiin.

Sapattiateria on muista aterioista poikkeava, juhlallinen ja kiireetön ateria. Pöydällä on valkoinen liina ja kynttilät palavat. Kuvassa on mm. Elisabeth Levy, Casparin johtaja. Kuva Sanna Erelä.

Sapatin esikuvallinen merkitys

Sapatti on kuitenkin vain varjo ja kuva tulevasta sapatin levosta, joka uskossa toteutuu jo nyt Jeesuksessa Kristuksessa. Jonain päivänä usko muuttuu näkemiseksi, kun me olemme perillä taivaassa. Meillä on Jeesuksen kautta toteutuva odotus päästä kerran "levon maahan".

"Jumalan kansalla on siis yhä sapattijuhla edessään. Se, joka pääsee levon maahan, saa levätä kaikkien töidensä jälkeen niin kuin Jumalakin työnsä tehtyään." (Hepr. 4:9-10)

Mutta tässä elämässä elämme todellakin vielä odotuksen aikaa (Hepr. 11:9-13): *"Uskovina nämä kaikki kuolivat. Sitä, mikä heille oli luvattu, he eivät saaneet; he olivat vain etäältä nähneet sen ja tervehtineet sitä iloiten, tunnustaen olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä. Ne, jotka puhuvat näin, osoittavat kaipaavansa isänmaata. Mutta jos heidän mielessään olisi ollut se maa, josta he olivat lähteneet, he olisivat toki voineet palata sinne. Ei, he odottivat parempaa, taivaallista isänmaata."*

Sapatti on siten lopullisen levon esikuva ja vertauskuva.

Erja Kalpio

Kuvat cottonbro palvelusta Pexels, ellei toisin mainita.

Challah-leipä, jota sapattina perinteisesti syödään. Sapattileivällä ja -viinillä on aterian aikana keskeinen merkitys: viini kuvaa juomauhria ja leipä ruokauhria.

Taustan maisemakuva Matti Lähdekorpi.

Sapatti kokoaa perheet yhteen. Aterian yhteydessä luetaan ja lauletaan sukupolvelta toiselle siirtyneitä Raamatuntekstejä ja rukouksia.

Viron lähetti

Kari Tynkkynen

Kari Tynkkynen on kulkenut pitkän ja monivaiheisen tien Kristuksen kirkon palveluksessa. Vaikka lapsuuskodissa ei kovin paljon uskoon liittyvistä asioista puhuttukaan, kävi Kari seurakunnan päiväkerhossa, pyhäkoulussa ja poikakerhossa. Siitä tie johti kerhonohjajaksi ja pyhäkoulun opettajaksi. Sitten tuli nuorisohjaajan sijaisuuksia useissa seurakunnissa.

Tie vei Helsingin Evankeliseen Opistoon ja sieltä Kari valmistui nuorisohjaajaksi 1989 ja sitten työhön Turkuun Mikaelin seurakuntaan, jossa Karilla edelleen on virka.

Ensimmäinen lähetysjakso oli vuoden määräaikaistehtävä Virossa vuonna 1994. Diakoniksi Kari valmistui 2001 ja samalla hän kävi myös lähetyskurssin.

Seuraavaksi tie vei Sambiaan vuosiksi 2002-2005, jossa Kari myös vihittiin papiksi. Sambian jälkeen tuli yli kymmenen vuoden kausi Viron kirkossa, pappina useissa eri seurakunnissa. Nyt sitten muutaman vuoden tauon jälkeen Kari on palaamassa Viron kirkkoon työhön, kunhan koronaepidemian sulkeamat rajat taas avautuvat.

Kari Tynkkyselle nuorisotyö oli lähtökohta seurakuntatyössä, ja siitä hän edelleen pitää. Pitkä kokemus nuorisotyöstä ja myös diakoniatyöstä ovat vahvana pohjana seurakunnan papin tehtävissä Viron kirkossa.

- Olen iloinnut pappeudestani, jossa saan palvella kaiken ikäisiä. Haluaisin pappina olla helposti lähes-

tyttävä, sellainen, jolle voi puhua myös elämän kipeistä asioista.

- Viro tuntuu ihan toiselta kotimaalta. Odotan innolla pääsyä jälleen tuttuihin paikkoihin, joissa minulla on entuudestaan monia tuttuja. Heidän kanssaan on hyvä työskennellä.

Myös uusi tilanne Evankelisen lähetysyhdistyksen lähettinä Virossa tuntuu Karista innostavalta.

- Iloitsen siitä, että minua ennenkin tukeneet seurakunnat ovat päättäneet jatkaa tukeaan, ja myös uusia nimikkoseurakuntia on löytynyt.

- Kiitollinen olen myös siitä, että työni ja minun puolestani rukoilaan joka sunnuntai kirkossa. Odotan innolla myös vierailuja seurakunnissa ja nimikkoseurakunnista vieraita Viroon.

- Lähetystyö on annettu meille kaikille, ei vain seurakuntien työntekijöille, vaan jokaiselle kristitylle. Lähin lähetyskenttä on meillä ystävät, sillä evankeliumi, ilosanoma kuuluu kaikille ja kaikkialle, toteaa Kari Tynkkynen vahvasti.

Pekka Kiviranta

Kari Tynkkynen

lähetystyöntekijä, Viron kirkon pastori (Misjonär ja õpetaja)

p. +358 40 670 4369 (Suomi) | +372 53 055 761 (Viro)

email: kari.tynkkynen@evangeliset.net

Tukitili: IBAN FI28 5114 0220 0343 69

ja viestiksi Kari Tynkkynen sekä oma seurakuntasi

Karin työkausi Virossa jakautuu kahteen:

ensimmäinen kausi 1.4.2020-31.3.2022 ja toinen 1.4.2022-31.5.2024. Siinä välissä tarkastetaan sopimukset, että kulut kateetaan.

Pastorista radiotoimittajaksi

Elyn tuottama radio-ohjelma **Miten tämä meihin liittyy?** on kuullut tämän kevään aikana **Pispalan Radiossa** sekä **Järviradiossa**. Ohjelmaa on toimittanut pastori **Harri Kuhalampi**, joka on johdatellut kuulijansa kirkkovuoden Raamatun tekstien äärelle. Radio-ohjelmassa on pohdittu ihmiselämän monenlaisia kysymyksiä ja erityisesti sitä, miten Raamatun tekstit liittyvät meidän arkeemme ja elämäämme.

Elyn tuottamaa ohjelmaa on voinut kuunnella toukokuussa joka toinen tiistai klo 18 Järviradiosta ja keskiviikkoisin klo 12 Pispalan Radiosta.

Harri, miten olet kokenut uuden tehtäväsi radiotoimittajana Elyssä?

Aluksi olin yllättynyt! Koronakriisi teki normaalit toimintatavat mahdollottomiksi, joten nopeasti piti toiminnalle keksiä uusia kanavia. Minusta tuli hetkessä "radioaktiivinen", kun muistin Pispalan radiosta vastaavan Pasi Komsin jo viime kesänä esittämän toiveen saada Raamatun sanomaan porautuvia ohjelmia. Työn sisältö vaihtui lennossa.

Millaisia teemoja olet nostanut esiin Elyn tuottamissa radio-ohjelmissa?

Lähtökohtana on ollut edellisen sunnuntain toinen lukukappale eli epistolateksti. Kirkkovuoden teema on siis kulkenut mukana, mutta olen pyrkinyt lähestymään tekstejä arjen ja tämän hetken näkökulmasta. Olen käsitellyt asenteita Jumalaan, lähimmäisiin ja omaan itseen. Pohdinnassa on ollut se, mitä usko voi nykyihmisen elämässä merkitä. Olen myös yrittänyt saada kuulijani miettimään paikkaamme ja rooliamme maailmassa ja yhteiskunnassamme. Ennen pitkää päädyn aina Jumalan armoon.

Miten ohjelmat jatkuvat nyt kesällä?

Tarkoitukseni on tehdä yksi ohjelma joka viikko juhannukseen saakka. Heinäkuussa ohjelmat ovat tauolla. Toivon, että viikoittainen ohjelma-aika Pispalan Radiossa järjestyy myös syysksi.

Pispalan Radion kuuluvuus seuraavilla paikkakunnilla - 99,5 MHz

Tampere - Kangasala - Nokia - Pirkkala - Ylöjärvi - Pälkäne - Valkeakoski - Akaa - Lempäälä - Vesilahti - Orivesi - Eräjärvi - Sahalahti - Sääksmäki - Kylmäkoski - Hämeenkyrö (osittain).

Autokuuluvuus Tampereen suuntaan: Jämsästä 20 km Tampereen suuntaan. Hauholta ja Hämeenlinnan pohjoispuolelta Tampereelle.

Elyn tuottama radio-ohjelma **Miten tämä meihin liittyy?** ke-säkuussa **Pispalan Radiossa keskiviikkoisin klo 12.00**. Uusinnat lauantaisin klo 18.00 ja sunnuntaisin klo 08.00 ja 20.00. Ohjelmaa kuuluu **myös digiradiossa:** pispalanradio.fi.

Elyn työntekijät, Satu ja Harri saivat kevään aikana myös kutsun Kimmo Niskalan isännöimään Gospelkolahtelua-ohjelmaan. Satu kertoi ohjelmassa mm. Elyn 10-juhlavuoden teemoista: aarrearkkutyöstä ja Venäjällä tehtävästä lähetystyöstä.

Kuvat Satu Kivisaari

Hyvässä seurassa

Armoa ja iloa ihmisille
Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry

Elyn facebook -sivuilla on julkaistu viimeisen parin kuukauden aikana **Hyvässä seurassa** -teemalla Elyn ystävien, vastuunkantajien ja työntekijöiden hartauskirjoituksia, seurapuheita, rukouksia, videotervehdyksiä, haastatteluja sekä lauluja.

Yhdessä olemme voineet näin olla tukemassa ja rohkaisemassa toisiamme, tuomassa toivoa ja valoa tähän vaikeaan maailmantilanteeseen, jossa nyt elämme. Hyvässä seurassa -teema muistuttaakin meitä siitä, että vaikeuksienkin keskellä kuljemme turvallisessa seurassa, Jeesuksen seurassa. Hän on luvannut olla kanssamme kaikki päivät maailman loppuun asti.

Kuva Satu Kivisaari

Kiitollisuus elämästä

Alma Saari, 92-vuotias Ely-ystävämme Alavudelta kokee kiitollisuutta elämästään, kevään tulosta ja rukouksen lahjasta. Alma on toiminut elämänsä aikana aktiivisesti lukuisissa seurakuntien ym. tahojen luottamustehtävissä. Elämäntyönsä hän on tehnyt Karstulan Evankelisen Opiston apulaisrehtorina, lisäksi hän toimi useat vuodet kirkolliskokousedustajana. Edelleen Alma on innokas lähtemään mukaan Elyn järjestämiin tilaisuuksiin, jos vointi on hyvä. Toisinaan hän saattaa käyttää tilaisuudessa puheenvuoron rohkaisten kuulijoita Raamatun Sanalla ja elämäkokemuksellaan. Rukouselämä on Almalle tärkeää. Hän muistaa rukouksessa päivittäin ystäviä ympäri maailmaa. Rukous ja luottamus Jumalaan kantaa, yhdistää meitä toisiimme ja Jumalaan.

Minä luotan sinun armoosi,
saan iloita sinun avustasi.
Minä laulan kiitosta Herralle,
hän pitää minusta huolen.
Ps. 13:6

Kirkkaat riemun äänet soivat
tänään sydämessäni.
Muistot kiitosmielen toivat,
niistä kiitän nöyrästi.
Herra antoi elämän,
kaiken hyvin johti hän,
tähän asti armossansa
siunannut on lahjoillansa.

Niilo Rauhalan kirjoittama virsi 470 nousi Alma Saaren ajatuksiin, kun hän muisteli Rantatöysässä viettämänsä hyvää lapsuuttaan ja nuoruuttaan: "Herra antoi elämän, kaiken hyvin johti hän." Kiitollisuus Jumalaa, kotia, vanhempia ja iso-vanhempia kohtaan nousee esille useaan otteeseen keskustelussamme, vaikka elämä sotavuosina ei aina ollutkaan helppoa. Silloinkin elettiin monenlaisten rajoitusten ja puutteiden keskellä.

- Elämä oli huomattavasti vaatimattomampaa kuin tänä päivänä.

Köyhyys ja puute ruuasta näkyivät hieman toisella tavalla kuin nykyään. Sodan keskellä eläminen, pelko ja puute, laittoivat kuitenkin huolehtimaan toisista. Autettiin toisia aina kuin voitiin. Äidillä oli kotona tapana usein leipoa leipää. Jos joku ohikulkija vieraili kodissamme tai tiesimme, että joku tarvitsee leipää ja maitoa, niin sitä annettiin tai vietiin. Toisesta huolehtiminen ja auttaminen olivat itsestään selviä asioita. Ne ihmiset pyrkivät auttamaan, kenellä siihen oli mahdollisuus, muistelee Alma.

Alman lapsuudenkodissa oli sijaa myös siirtolaisille. Ne olivat kuin osa perhettä, joita myös autettiin. Elämä oli enemmän yhteisöllisempää kuin nykyään.

- Koen, että suhtautuminen elämään nuoruudessani oli toisenlaista. Elämää ei katsottu omista tarpeista ja tavoitteista käsin, vaan huomioiden lähimmäiset, tutut ja tuntemattomat. Ilot ja surut jaettiin, asioita tehtiin yhdessä. Yhteisöllisyys oli voima, joka auttoi jakamaan, kertoo Alma.

Enhkäpä tämän ajan koronapandemia laittaa myös meidät nyt uudeelleen miettimään suhtautumista paamme elämään. Emme voi elää vain itselle - itseämme ajatellen, vaan on huomioitava myös toiset ihmiset esim. etten levitä tai tartuta tautia tai että autan niitä, joilla tämän ajan rajoitukset, lomautukset ym. aiheuttavat hankaluuksia elämässä.

Kristillisyys näkyi ja kuului Alman lapsuudessa tavallisessa arjessa lähimmäisenrakkautena. Erityisesti hän muistaa isoäidin ja isoisän merkityksen lasten ja lastenlasten elämässä kristillisten perinteiden vaalijoina ja lähimmäisenrakkauten toteuttajina. Isovanhemmat elivät arkea yhdessä lasten kanssa ja opettivat esimerkillään seuraavia sukupolvia.

Miten kristillisyys sitten näkyi arjessa?

- *Ruoka siunattiin, yhdessä veisattiin virsiä kotona, Raamattua luettiin, käytiin kirkossa ja aina sanottiin ystävälle joku hyvä sana, joka antoi toivoa ja voimaa ystävän arkeen.*

- *Aika vaikeista asioista sitä on selvitty, vaikka elämä on ollut vaatimattomampaa kuin tänä päivänä. Luottamus Jumalan huolenpitoon, yhteisöllisyys, lähimmäisenrakkautus ovat kuitenkin kantaneet ja sitä tarvitaan tänäkin aikana. Jumalan rakkaus ja armo ovat tuoneet toivoa ja iloa jokaiseen elämäni päivään ja sitä haluan teillekin toivoa ja pyytää.*

Alma Saari rohkaisee vielä jokaista Ely-ystävää virren 470 sanoin:

*Halki elinpäivieni
tieni hän on avannut,
riemut, murheet matkalleni
viisaasti on jakanut.
Vaikeinakin päivinä
Herra oli lähellä,
rakkauden voimin kantoj,
murheeseenkin toivon antoi.*

*Siitä, Herra, tahdon kiittää
yli kaiken tänäänkin,
että uusi armo riittää,
kantaa sanoin siunaavin.
Seurakunnassasi saan
nyt jo osan autuaan.
Hoida tieni hallussasi,
että säilyn lapsenasi.*

Alma Saarta haastatteli Satu Kivisaari, julkaistu 21.4.2020

"Laittakaa hyvvyys kiertämään!"

Julkaistu 2.4.2020

Sirpa Keski-Antila on yksi Elyn perustajajäsenistä 12 vuoden takaa. Vieraillessaan aikanaan Pohjanmaan seurakunnissa Elyn aluesihteerin tehtävissään ja tavatessaan Ely-ystäviä, Sirpa sai kokea runsaasti hyvyyttä ja lämpöä, joka on erityisesti jäänyt hänelle mieleen Ely-työvuosiltaan. Nykyään Elyn aktiivisena vas-
tuunkantajana Sirpa rohkaiseekin kirjoituksessaan jakamaan hyvää eteenpäin.

Kuva Timo Keski-Antila

Muistanet vanhan sadun myrskystä ja auringosta? Siinä, missä raju myrskytuuli ja aurinko kisasivat keskenään, kumpi on vahvempi. Kuinka kokeilivat voimiaan siitä iäkkään mumman osuessa paikalle, kumpiko saa hänet riisumaan takkinsa. Myrsky repi ja riuhoi eukkoa, mutta sitä tiukemmin tämä piti takistaan kiinni, eikä siitä luopunut. Tuli auringon vuoro. Aurinko lämmitti lempeästi, eikä aikaakaan, kun mumma avasi takin ja heitti sen viereensä. Tarinan opetus on, että hyvvyys ja lämpö voittaa aina.

Isäni, joka oli syntynyt vuonna 1924 ehti ikänsä puolesta vasta jatkosotaan, jossa ehti palvella n. 2½ vuotta. Tilaamani kantakortin mukaan isäni oli osallistunut koviin taisteluihin mm. Summassa ja Tali-Ihantalassa. Paljon isä ei sota-muistoistaan kertonut, mutta sentään jotakin. Kertoi, miten kolmen päivän ankarien taistelujen jälkeen olivat kaverinsa kanssa vetäytymässä lepovuoroon kotirintaman suuntaan. Loppuun uupuneet, li-
kaiset, nälkäiset ja väsyneet taistelijat osuivat pieneen karjalaismökkiin. Menivät varovasti sisälle, löysivät vaimon, joka juuri veteli

uunista tuoksuvia karjalanpiirakoita, joita oli leiponut matkaevääksi evakkoreissulleen. Uupuneet pojat pyysivät vettä juodakseen. Saivat, mutta samassa heidät istutettiin herkkupöydän ääreen. Hämmentyneet nuoret miehet tarjosivat mak-sua nöyrien kiitosten kera, mutta sitä karjalaisäiti ei huolinut. Sanoi vain miehille: *"Laittakaa hyvyys kiertämään!"* Ainakin isäni otti tämän elämänsä ohjeeksi.

Vaikeina aikoina on hyvä päivittäin muistaa, että hyvällä ja myönteisellä asenteella voitamme ja jaksamme itsekin paremmin. Hyvyys ei maksa mitään!

Lue kanssani Raamatun Uudesta Testamentista kohta Roomalaiskirjeen 2. luvusta, jakeet 4-10. Voit tehdä sen myös netistä löytyvän Raamatun kautta, ellei rippi-Raa-

mattusi ole enää tallella. ...*"kuinka suuri on Hänen hyvyytensä"*....

Keski-Antilan Sirpa,
ELYn eka aluesihtööri Ilmajoelta

*"Hyvä on Herra!
Iäti kestää Hänen armonsa,
hänen uskollisuutensa
polvesta polveen."* Ps. 100:5

Kun on turva Jumalassa

Julkaistu 14.4.2020

*Elyn Keski-Pohjanmaan tiimin puheenjohtaja **Vuokko Orjalalle** ja hänen perheelleen Siionin kanteleen laulu 307, Kun on turva Jumalassa, on merkittävä laulu. Laulu on tuonut turvaa ja lohtua sukupolvelta toiselle.*

*Kun on turva Jumalassa,
turvassa on paremmassa
kuin on tähti taivahalla,
lintu emon siiven alla.*

*Herra seurakunnassansa
aina hoitaa lapsiansa.
Armonsa hän heille antaa,
käsillensä heitä kantaa.*

*Käsistä ei väkevistä
mikään heitä irti riistä.
Omakseen hän heidät osti,
kuolemasta eloon nosti.*

*Milloin murheet heitä kohtaa,
niiden alla Herra johtaa,
ilon, lohdun antaa heille,
uuden voiman uupuneille.*

*Iloitse siis auttajasta,
Herran kansa, Jumalasta!
Maahan lyö hän vainoojamme,
sanansa on voimamme.*

*Käyköön myöten
taikka vastaan,
eipä Isä hylkää lastaan.
Herra ohjaa parhaaksemme
kaikki vaiheet päiviemme.*

Siionin kanteleen laulu 307 on ollut yksi mieheni Juha Orjalan lempilauluista. Samoin minulle se on ollut hyvin tuttu ja paljon laulettu lapsuudesta asti. Mummullani, jonka menetin 8-vuotiaana, oli vahva usko Vapahtajaan. Tiedän mummuni rukoilleen paljon läheistensä puolesta. Olen kokenut, että nämä rukoukset ovat kantaneet minua tähän päivään asti.

Olen saanut elää lapsuudessa saamani uskon turvin, välillä enemmän, välillä vähemmän horjuen. Taivaan Isä ei ole kuitenkaan päästänyt minua pois turvastaan. Hän on suojellut minua ja perhettämme kohdanneissa onnettomuuksissa. Niidenkin kautta Hän on kutsunut takaisin luokseen.

Tänään koen tuon kutsun taas voimakkaana. Mummuni ja äitini tapaan koen nyt vuorollani rooli-ni isovanhempiana merkittävänä. Pojanpoikiemme Joonan ja Niilon kanssa olemme saaneet olla jo viisi kertaa aarrearkkuleirillä Karstulassa. Kahdella viimeisellä kerralla myös Juha-pappa on ollut muka-

na. Niilo pohtikin jo, mitenkähän tulevan kesän leirin käy. Perutaankohan sekin. Kerroin, että se ei ole meidän käsissämme. Leirin merkitys meille ja pojille on ollut suuri. Odotan ja luotan, että vielä saamme poikien kanssa yhdessä olla Taivaan Isän hoidossa tärkeitä aarteita etsimässä leirilläkin. Jospa vielä tulee vuosi, että Tiinan Reima-poikakin on siellä kanssamme. Nyt on kuitenkin tärkeintä, että jaksamme rukoilla lastemme, lastenlastemme, kummilastemme ja kaikkien lasten puolesta. Myös omaa jaksamistakin saamme rukoilla. Jos Jumala näkee hyväksi, että pysymme terveenä, niin saamme edelleen olla tukemassa rakkaitamme sekä hengellisesti että muutenkin.

Siunausta kevääseen ja kesään luottavaisin mielin. *"Käyköön myöten taikka vastaan, eipä Isä hylkää lastaan."*

Vuokko Orjala Lohtajalta

Kuva Hannu Kivisaari

Hyvässä seurassa Lämmin kiitos

jokaiselle hartauskirjoituksista sekä -videoista.

Kesä-heinäkuussa julkaisemme Hyvässä seurassa -teemalla juttuja kerran viikossa.

Kaikenikäisten **Aarrearkku-leiri** isovanhemmille ja lapsenlapsille

Karstulan Ev. Opistolla ~~23.-25.6.2020~~

Huom! Leiriä siirretään olosuhteiden vuoksi vuodella eteenpäin.

Syksyn aikana tulossa **Aarrearkku-tapahtumia**, jos tilanne sen sallii. Seuraa ilmoittelua kotisivuilta (www.evangeliset.net) ja Facebookista (www.facebook.com/Evangeliset) sekä Elysanomista.

Kiitos ystävät! Aarrearkkupussin rukoustyynyjä on syntynyt poikkeusoloissakin. Rukous meitä kantaa ja yhdistää. Rukous on silta luokse Jumalan...

Tilaukset ja tiedustelut: ELY ry

ely@evangeliset.net | p. 040 415 9416

Kokkolantie 12 | 43500 Karstula

Hinta 25 €/pussi + postikulut

Tuotto Elyn Aarrearkkutyön tukemiseen.

Aarrearkku 10v

Aulis Harju 80 v

Juhlan piti olla Helatorstaina 21.5.2020 Jalasjärven srk-keskuksessa.

Syntymäpäiväjuhlani siirtyy isänpäivään 8.11. klo 14 epidemian vuoksi.

- Ja sittenkin, jos tilanne sallii.

Seuraa ilmoittelua Elyn kotisivuilta ja Elysanomista.

Kuva Timo Keski-Anttila

Oikea syntymäpäiväni on 20.5.

Jos haluatte muistaa jo nyt keväällä, niin alla on tilinumero ja kohde muistamiselle. Kiitos

Tili FI06 5114 0220 0380 63

Vapaaehtoinen lahja Evankeliselle lähetysyhdistykselle (**viestiksi Aulis80v**) ja/tai opiskelijakummilleni Raj Bahadur Buddhalle (**viestiksi kummiRaj**).

Rahankeräyslupatiedot s. 2.

Saampa vanheta rauhassa! :)

Terveyttä ja siunausta Teille kaikille!

Kesän kasvua odotellen

Aulis

Aulis Harju, p. 040 590 37 92

KOLEHTITALKOOT

– tukeasi tarvitaan nyt

Hätä keinot keksii - niin sanotaan, ja se on myös nähty ja koettu. Olen iloinnut niistä monista yhteydenotoista, joiden kautta olette kantaneet huolta, muistaneet, kannustaneet, rohkaisseet ja ilmaisseet olevanne mukana, täydestä sydäimestä. Kiitos ystävät, *"tähän asti Herra on meitä auttanut."*

Kun tilaisuudet peruutettiin, yksi jäsenistämme kertoi huolensa: Miten Elyssä selvitään? Ja hän keksi: järjestetään kolehtitalkoot! Toinen keksi kolehtisukan, kolmas sitoutui maksamaan kolehdin aina kun piti olla Elyn järjestämä tilaisuus, joka peruuntui tai siirtyi. Hienoja viestejä. Kyyneliin saakka liikuttavia, ne kertovat vastuunkantamisesta meille rakkaasta yhdistyksestä ja sen tulevaisuudesta. Kiitos ystävät!

Kun äitini jäi eläkkeelle, hänelle annettiin luonnollisesti lahjoja. Muistan äitini vastanneen apostoli Paavalin sanoin: *"Iloista antajaa Jumala rakastaa"*, ja äitini lisäsi perään: *"ja toivottavasti myös lahjan saajaa."* Niin ystävä, apostoli vakuuttaa meille kaikille vapautta Kristuksessa ja se heijastukoon myös antamisessa. *"Kukin antakoon sen mukaan kuin on mielessään päättänyt, ei vastahakoisesti eikä pakosta, sillä iloista antaa Jumala rakastaa. Hänellä on teille*

annettavana runsaasti kaikkia lahjoja, niin että teillä on aina kaikki mitä tarvitsette ja voitte tehdä runsaasti kaikkea hyvää." 2.Kor.9:7-8. Jumala rakastaa ehdoitta, meitä kaikkia. Niin antajaa kuin saajaa.

Me Evankelisen lähetisyhdistyksen työntekijät olemme kaikki sen armon varassa, että Jumala pitää meistä huolen. Samassa armossa olet sinäkin. Kiitä siitä. Jeesuksen risti todistaa meille, että Jumalan armo ja rakkaus ovat totta. Hänestä me todistamme, Herrastamme ja Vapahtajastamme. Omalla tavallamme, vertaamalla, kilpailemalla, asettamalla itseä tai toista paremmaksi tai huonommaksi. Armo kuuluu sulle juuri. Niin, sulle juuri! Se ei riipu sinun antamisestasi vaan saamisesta ja vastaanottamisesta. Se on Jumalan lahja. Ja jotta tätä sanomaa saamme edelleen jakaa ja julistaa, me tarvitsemme kaikkia teitä ystäviä jakamaan tämän työn haasteita. Esirukous on valtavan tärkeä asia. Hyvin rukoiltu on puoliksi tehty. Siunatkaa, kiittäkää, anokaa ja pyytäkää. Sanan lupaukset ovat voimassa.

Me tarvitsemme myös taloudellista tukea. Olemme rekisteröitynyt yhdistys ja meillä on velvoitteet niin työntekijöitä kohtaan kuin yhteistyökumppaneitamme kohtaan. Saamme lähetystyömme hyväksi tukea seu-

rakunnista ja se tuki käytetään juuri siihen kohteeseen, mihin se on tarkoitettu. Mutta työ kotimaassa tarvitsee myös tukea ja siksi erityisesti vetoamme teihin yhdistyksemme jäsenet ja ystävät. Nyt kun korona-aikana tilaisuuksia ei ole voitu pitää, eikä jumalanpalveluksissa ole ollut kuulijoita, se tarkoittaa sitä, että kolehtituotot ovat jääneet saamatta. Se on meille iso menetys.

Rohkaisen ja kutsun teitä kaikkia siis vielä mukaan kolehtitalkoihin. Tapoja on useita.

1. Maksa tuki suoraan verkkopankkiasi Elyn tilille tai käytä oheista pankkisiirtolomaketta.

2. Mene yhdistyksen kotisivuille <https://evangeliset.net/lahjoita/> ja suorita lahjoitus sieltä.

3. Käytä MobilePay-maksutapaa. Kun lataat älypuhelimellesi MobilePay-sovelluksen, voit maksaa sillä kolehdin Elyn työn hyväksi koodilla 12374.

4. Testamentti työmme tukemiseksi. Ota yhteyttä, jos tarvitset apua tai haluat keskustella asiasta.

KIITOS LAHJASTASI, JUMALA SINUA SIUNATKOON, sinusta kiitollinen toiminnanjohtaja Antero

Rahankeräyslupatiedot s. 2.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI06 5114 0220 0380 63	BIC OKOYFIHH
Saaja Mottagare	Evangelinen lähetisyhdistys - ELY ry Kokkolantie 12 43500 Karstula	Kannatuskohde: Kolehtitalkoot Oma seurakunta:
Maksaja Betalar		
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref. nr
Tililtä n:o Från konto nr		Eräpäivä Förf. dag
		Euro

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren endast i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettäville tapahtumille

Piispat ovat ohjeistaneet seuraavaa: Jumalanpalveluksia voidaan 1.6.2020 alkaen toteuttaa kirkkotilassa läsnä olevan seurakunnan kanssa. Niihin voi osallistua enintään 50 henkeä. Jumalanpalveluksissa voidaan viettää ehtoollista. Osanottajien turvallisuus tulee varmistaa huolehtimalla turvaetäisyyksistä ja antamalla ohjeita hygieniasta. Mikäli kirkkotila on pieni, voidaan väkimäärää joutua rajaamaan alle 50 hengen. Riskiryhmään kuuluvien suositellaan edelleen välttävän fyysisiä kontakteja ja käyttävän omaa harkintaa.

Elynkin tilaisuuksia voidaan siis jälleen järjestää, pikkuhiljaa! Seuraa kirkollisia ilmoituksia ja ole rohkeasti yhteydessä Elyn työntekijöihin ja suunnitellaan yhdessä. Tilaisuudet pyritään myös kuvaamaan, jotta niitä voi seurata esim. Facebookin tai YouTube:n kautta.

Kesäkuussa

Su 7.6. Riihimäki, keskuskirkko, klo 15 Evankeliset seurakuntat. Juonto Antero Rasilainen, puhe Sirpa Viherä, raamattuopetus Pekka Kiviranta, Venäjän lähetti Merja Kramsu, kanttori Erkki Hannonen. *Tilaisuus radioidaan ja lähetetään YLE1-kanavalla 19.7. klo 11.*

Ke 10.6. Lapua, Kauhajärvi, klo 18 Kesäkirkko, Harri Kuhalampi, Ulla Latomäki, kanttori Elke Unt.

To 11.6. Alavus, kirkko, klo 18 Tapuliseurat, Harri Kuhalampi, Paula Setälä, Päivi Penttilä.

Su 14.6. Lapua, Tiistenjoki, kirkko, klo 18 Kesäkirkko, Harri Kuhalampi, Ulla Latomäki, kanttori Elke Unt.

Heinäkuussa

Su 19.7. Kannus, Sofian lava, klo 12 Kansanlaulukirkko, saarna Pekka Kiviranta, Kai Juvila, Johanna Koivumaa. Nyt on mahdollisuus pukeutua kansallispukuun ja lähteä kansanlaulukirkkoon!

Elokuussa

Su 2.8. Alahärmä, Ruskoranta, klo 14 Miesten iltapäivä. Kansanedustaja Janne Sankelo "Kotiseutuhengen merkitys yhteisten asioiden hoitamisessa", Aki Paavola.

Ke 5.8. Kurikka, kirkko, klo 19 Kesäkirkko, puhe Harri Kuhalampi, juonto Sirpa Keski-Antila, kanttori. Lauletaan Siionin kannelta.

Ke 12.8. Teuva, Rauniokirkko (Porvarintie 38), klo 19 kesäkirkko, Lauri Annala, Satu Kivisaari, kanttori Anneli Urvanta.

Su 16.8. Hyvinkää, kirkko (Hämeenkatu 16), klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Antero Rasilainen. Kirkkokahvit ja päiväjuhla, Rasilainen, Kosti Kallio, Mika Viitanen, srkn työntekijä, musiikkia.

- **Vähäkyrö**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Harri Kuhalampi. Kirkkokahvit ja Siionin kannel -seurat.

Ke 19.8. Korttesjärvi, Navettakahvila Lumous, klo 18 Lauluseurat, Tarja Takala-Luostarinen, Satu Kivisaari.

Su 23.8. Ylistaro, kirkko ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Harri Kuhalampi. *Ks. tarkemmat tiedot oheisesta ilmoituksesta.*

To 27.8. Lapua, klo 18 Mökkiseurat Ulla ja Pekka Latomäellä (Huvilatatie 59), Satu Kivisaari, Kimmo Niskala.

Su 30.8. Kaustinen, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Matti Aho. Kirkkokahvit ja seurakuntat.

- **Korttesjärvi**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Satu Kivisaari, lit. Tarja Takala-Luostarinen. Kirkkokahvit ja seurakuntat.

Syyskuussa

Su 6.9. Ähtäri, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Harri Kuhalampi. Kirkkokahvit ja Siionin kannel -seurat.

- **Kurikka**, Myllykylän koulu, klo 13 Siionin kannel -seurat, Satu Kivisaari.

To 10.9. Kauhajoki, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Satu Kivisaari, Ilkka Tuikkala.

Su 13.9. Jämsä, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, sukupolvien messu, saarna Sakari Nurmesviita. Aarrearkkutaapahtuma kaikenikäisille, Satu Kivisaari, Pirjo Nurmesviita, seurakunnan lapsityöntekijät.

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset seuraavaan Elysanomiin ely@evankeliset.net tai p. 040 415 9416 (myös tekstiviestein)

17.8.2020 mennessä, kiitos.

Elysanomat 4-5 ilmestyy viikolla 37.

Katso päivitetty tapahtumatiedot

www.evankeliset.net/kalenteri sekä seurakuntien kirkollisista ilmoituksista.

- **Perho**, klo 10 Elyn kirkkopyhä. Seurat.

- **Seinäjoen**, srk-keskus, klo 15 Runomatinea. Raamatun henkilöt esittäytyvät runoilijoiden kuvaamana. Runoissa saavat äänen mm. Maria, Jeesuksen äiti, Magdalan Maria, sisarukset Martta ja Maria sekä VTn Ruut ja Nooa. Runoja lausuu Irja Forss, Raamatun kertomukset lukee Anne Ristikangas ja Leo Norja. Musiikissa Paavo Kujala ja Lea Salumäe.

Ma 14.9. Kurikka, srk-talo, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Satu Kivisaari.

Elyn SYYSJUHLA

ja kirkkopyhä

Ylistarossa su 23.8.

Klo 10 Messu, saarna Harri Kuhalampi, lit. Jarmo Happonen, kanttori Hanna Petäjä. Lähettien Merja Kramsun ja Kari Tynkkysen matkaan siunaaminen, avustaa Pekka Kiviranta

Klo 12.30 Syysjuhla, puhujina Merja Kramsu, Kari Tynkkynen, Jarmo Happonen, Antero Rasilainen, Satu Kivisaari.

Klo 14.30 Vuosikokous

Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n **sääntömääräinen vuosikokous** su 23.8. klo 14.30 alkaen Ylistarossa, seurakuntatalossa (Märksälöntie 2A). Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa, Hallitus

VANHASSA VARA PAREMPI?

Miksi Vanha testamentti on kristityille tärkeä?

Uusia näköaloja avaavaa raamattusarja on valmistumassa. Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry tarjoaa jo nyt mahdollisuuden varata tämän neljän opintokerran sarjan toteutettavaksi yhteistyössä seurakunnan kanssa.

Luentojen tarkoituksena on auttaa ymmärtämään kristillisen armon evankeliumin suhdetta Vanhaan testamenttiin. Perusvastaus on yksinkertainen: Vanhassa testamentissa todella on "vara parempi" koska ei ole muuta perustaa, jonka varaan Uuden testamentin pelastussanoma olisi voinut rakentua.

Tavoitteena on perehtyä omaan uskoomme ja löytää sille mahdollisimman laaja raamatullinen perusta. Tilaisuudet pyritään toteuttamaan vuorovaikutteisesti ja esittämään asiat havainnollisesti. Valmis ohjelmapaketti sisältää luennot, työskentelymateriaalin ja PowerPoint -esitykset.

Voisiko tämä sarja toteutua myös teidän seurakunnassanne?

Pastori **Harri Kuhalampi** kertoo mielellään lisää tästä ja muistakin tarjolla olevista raamatuluennosta: Puhelimitse numerosta **040 585 6695** tai sähköpostilla osoitteesta harri.kuhalampi@evangeliset.net